அக்கமகாதேவியவர்களின் இயற்றிய “யோகாங்க திரிவிதி”

விஸ்வகுரு, வைராக்யநிதி, ஜகஜ்ஜோதி, ஜகன்மாதா, மகரிஷி, பரமஹம்சே, வீர வைராகிணி, அக்கமகாதேவி, மகாதேவி அக்கா

ஶ்ரீ மஹாமஹி | சோமேஶேகர குருவே

காமிதத பலவ கொடு கண்டா | என்ன ஹ்ரு-

த்தாமதொளு நிந்து மறை கண்டா || 1 ||

ஶ்ரீ மஹாமஹிமை பொருந்தியவனே! சோமசேகர குருவே!

நான் விரும்புவதையெல்லாம் தருபவனே! என் இதயக்

கோவிலில் நிலைத்து நின்று என்னைக் காப்பாயாக! || 1 ||

மொதலு மாடுவெ நானு | சதமல குருவின

ம்ருதுபாதங்களனு பலகொண்டு | தத்வத

சதுர பதங்களனு முததிந்த || 2 ||

முதலாவதாக நான் தூய்மையான என் குருவின்

மென்மையான திருவடிகளை வலம் வந்து வணங்கி, தத்துவத்தின்

அழகிய சொற்களை மகிழ்ச்சியோடு பாடுகிறேன். || 2 ||

ஜீவ - பரமர பேத | பாவவனரிவொடெ

ஆவாவ முகதொளிருவுது | என்னய

பாவ   பந்துதனொரெவெ || 3 ||

ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டின் உணர்வை அறிவதானால்,

அது எவ்வெவ் வழிகளில் விளங்குகிறது என்பதை, என்னுடைய

உணர்வில் (அறிவில்) எட்டியவாறு விளக்குகிறேன். || 3 ||

ஶரணர நெலகளனரிவடஎன்ன அளவெ

ஹரியஜ ஸுரரிகளவல்ல | வெந்தென-

லொரெவெ நானவர க்ருபையிந்த || 4 ||

சிவச்சரணர்களின் (அடியார்களின்) பெருமைகளை அறிய என் சக்தி போதாது;

அரி, அயன் மற்றும் தேவர்களாலேயே அறிவது இயலாது எனும்போது,

நான் அவர்களின் அருளினாலேயே அவற்றைக் கூறுகிறேன். || 4 ||

எல்ல தேவின தேவ | வல்லபனெ குரு சென்ன

மல்லிகார்ஜுனனெ மனதொளு | இரு கண்டா

பல்லந்தே நிம்ம ஸ்துதிஸுவெனு || 5 ||

எல்லா தேவர்களுக்கும் தேவனே! தலைவனே! என் குரு சென்ன

மல்லிகார்ஜுனனே! என் மனதில் வீற்றிருப்பாயாக!

எனக்கு தெரிந்த வகையில் உன்னைப் போற்றுகிறேன். || 5 ||

ஆரு பூதங்கள்ளல்லி | ஆரு தத்வங்கள்ளல்லி

பூரைஸியிர்ப கனவன்னு | மனதல்லி

ஆரைது முக்த || 6 ||

ஆறு பூதங்களிலும் (ஐம்பூதங்கள் + ஆன்மா/ஆகாயம்), ஆறு தத்துவங்களிலும்

நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளை (கனவன்னு), தன் மனதிற்குள்ளேயே

ஆராய்ந்து உணர்ந்தவனே முக்தனாவான். || 6 ||

மாகமாஸ போகி | மேகே பந்திது சைத்ர

பேக மாமரனு தளிரிது | அத கண்டு

கூகி கரெதித்து களகண்ட || 7 ||

மாசி மாதம் கடந்து, அதன் பின் பங்குனி/சித்திரை (சைத்ரம்) வந்தது;

விரைவாக மாமரம் துளிர்த்தது; அதனைக் கண்டு

இனிய குரலுடைய குயில் கூவி அழைத்தது. || 7 ||

ஆகாஶதொளகண | ஜோடிகெய ப்ரபெ பந்து

லோகங்களொளகெ முஸுகலு | அத கண்டு

ஏகாங்கியாத யோகி || 8 ||

ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்கும் இரட்டைச் சோதியின் (சூர்ய சந்திரர் / இடா பிங்கள) ஒளி வந்து

உலகங்களையெல்லாம் சூழும் போது; அதனைக் கண்டு

தன்னந்தனியாகத் தன்னில் ஒன்றிவிட்டவனே யோகியாவான். || 8 ||

ಒಂಬತ್ತು ವೆಜ್ಜದ | ತುಂಬಿದ ಕೊಡದೊಳು

ಸಂಭ್ರಮದ ಮುತ್ತು ಇರುತಿಹುದು | ಅದರನುವ

ನಂಬಿ ಕಂಡವನೇ ಕಡು ಜಾಣ || 9 ||

ஒன்பது துளைகள் கொண்ட நிரம்பிய குடத்திற்குள் (உடலுக்குள்)

அற்புதமான முத்து (ஆத்மா/லிங்கம்) இருக்கிறது; அதன் ரகசியத்தை

நம்பித் தரிசித்தவனே மிகச் சிறந்த ஞானியாவான். || 9 ||

ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲದ | ಪಟ್ಟಬಯಲೊಳಗಿಂದು

ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಘನವಿಹುದು | ಮನದೊಳಗೆ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟವನೇ ಕಡುಜಾಣ || 10 ||

எட்டு இதழ்கள் கொண்ட தாமரையின் (இதயக் கமலத்தின்) அகன்ற வெளிக்குள்

தொட்டுணர முடியாத பரம்பொருள் உள்ளது; தன் மனதிற்குள்ளேயே

அங்கே கண்ணும் கருத்துமாக நோக்குபவனே மிகச் சிறந்த ஞானியாவான். || 10 ||

ಕೋಡಗನೊಡಗೂಡಿ | ಯಾಡುವ ನರಿ ನಾಯಿ

ಕೀಡಾದ ಮನೆಯ ಮುರಿದಿಹೆನು | ಮತ್ತೊಂದು

ಕೂಡಿನೊಳು ನಾನು ಮೆರೆದಿಹೆನು || 11 ||

குரங்கோடும் நரியோடும் நாயோடும் சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த

அழிவுக்குள்ளான வீட்டை (இச்சைகள் நிறைந்த உடலை) இடித்துத் தள்ளினேன்; வேறொரு
திவ்யமான வீட்டில் (முக்தி நிலையில்) நான் பிரகாசித்து வாழ்கிறேன். || 11 ||

ஒடஹுட்டிதைவர | ஒடனெ ஶிரங்களனரிது

மடதிய கரவ ஹிடிதிஹெனு | முந்தண

நடுபட்டையொளகெ நடெதிஹெனு || 12 ||

என்னுடன் பிறந்த ஐந்து பேரின் (ஐம்பூதங்கள் / ஐம்புலன்கள்) தலைகளைத் துண்டித்து,

மனைவியின் (சுஷும்னா நாடி / ஞான சக்தி) கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டேன்; அதற்கு முன்னுள்ள

நேரான நடுவழியில் (சுஷும்னா பாதையில்) பயணம் செய்தேன். || 12 ||

னுடியபாரது ஹண்ணு | கடெயொளகிரலாகி

மடதி தானொர்வளத கண்டு க்ரஹிஸல்கெ |

னுடியொளகாகி மெரெயித்து || 13 ||

சொல்லி முடியாத அமுதப்பழம் எல்லையின் இறுதியில் (சஹஸ்ராரத்தில்) இருக்க,

மனைவி (ஞான சக்தி) மட்டுமே அதனைக் கண்டு அனுபவித்து உணர;

அது சொல்லுக்கு அப்பாற்பட்ட பேரானந்தமாய் விளங்கியது. || 13 ||

கங்கள நோடதி | கரகிதென்னய மன

திங்கள சூடிதபவனே | நீநீக

ஹிங்கதலெனகெ தயவாகோ || 14 ||

உன் திவ்யக் கண்களின் பார்வையால் என் மனம் உருகிப்போனது;

பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானே! நீ இப்போது

என்னை விட்டு விலகாமல் அருள் புரிவாயாக! || 14 ||

நூ ரெ   மணிங்கள | மூரு பாகவ மாடி

மூரு புருஷரிகெ அளவடிஸி | மூவரனு

ஸேரி நானளிது பயலாதே || 15 ||

நூற்றெட்டு மணிகளை (108 தத்துவங்கள்/நாடிகள்) மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து,

மூன்று புருஷர்களுக்கு (மும்மூர்த்திகள்/திரிகுணங்கள்) சமர்ப்பித்து; அம்மூவரையும்

கடந்து நான் அழிந்து பேரொளியில் (சூன்யத்தில்) கலந்தேன். || 15 ||

ஒந்து ரத்னவு தானு | முந்தெ ஈராறாகி

குந்ததைவத்து தெரனாத | ரத்னவுது

ஸந்திது என்ன மனதொளு || 16 ||

ஒரே ஒரு ஆத்மரத்தினம் பன்னிரண்டாகப் பிரிந்து (12 ஆதித்யர்கள்/அனாஹதம்),

குறையாத ஐம்பது விதமான (50 அக்ஷரங்கள்/மாத்ருகைகள்) ரத்தினமாக உருவெடுத்து;

அந்தத் திவ்ய ரத்தினம் என் மனதிற்குள் பிரகாசித்தது. || 16 ||

ஊரொளகெ ஆடுவ | மாரிய ஹிடிதந்து

பாரிகோளவனளவடிஸி | ஆ புர

மாரிதெனு ஒப்ப சதுரங்கெ || 17 ||

ஊருக்குள் (உடலுக்குள்) ஆட்டம் போடும் மாரியை (மாயை/அஞ்ஞானம்) பிடித்து வந்து,

பெரிய விலங்கிட்டுப் பூட்டி; அந்த ஊரையே

ஒரு சமர்த்தனுக்கு (சமர்த்தனான சிவனுக்கு) விற்றுவிட்டேன். || 17 ||

கோடி ரவிஶஶிகளிகெ | மீடித ப்ரபெ பந்து

நாட்டித்து என்ன மனதொளகெ | அத கண்டு

தாடிதெனு பவத குணிகளனு || 18 ||

கோடி சூரிய சந்திரர்களின் ஒளியையும் மிஞ்சிய பிரபை வந்து

என் மனதிற்குள் ஊடுருவிப் பதிந்தது; அதனைக் கண்டு

பிறவிப் பெருங்கடலின் குழிகளைத் தாண்டிவிட்டேன். || 18 ||

அம்பரதொளகண | தும்பித கொடனுக்கி

கும்பினிய மேலே ஸுரியலு | மானவரு

ஸாம்பலோக தெரளிதரு || 19 ||

ஆகாயத்திலிருந்து (சஹஸ்ராரத்திலிருந்து) நிரம்பிய அமுதக் குடம் பொங்கி

பூமியின் மேல் (தேகத்தின் மேல்) வழியும்போது; மனிதர்கள்

சிவலோகத்தை (சாம்பலோகத்தை) நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். || 19 ||

மொரெவ நாதவ கேளி | உரிவ ஜோதிய நோடி

ஸுரிவம்ருதவனு ஸவிதுண்டு | காரண

தொரெதனோ ஜனன மரணங்கள || 20 ||

ஒலிக்கும் அனாஹத நாதத்தைக் கேட்டு, எரியும் பேரொளி ஜோதியைக் கண்டு,

பொழியும் அமிர்தத்தை அருந்திச் சுவைத்த காரணத்தினால்;

பிறப்பு இறப்பு எனும் பந்தங்களை முற்றிலுமாகத் துறந்தேன். || 20 ||

அஷ்டதிக்கலி ஶக்தி | அஷ்டருத்ரரு மூர்த்தி

அஷ்டதிக்பாலாராதிகள | நடுவிர்த

கட்டாணி முத்த பரஸெளெதெ || 21 ||

எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள சக்திகள், எட்டு ருத்திரர்களின் வடிவங்கள்,

எட்டு திக்பாலகர்கள் முதலானோரின் நடுவே பிரகாசித்த

அழகிய தூய முத்தை (ஆத்ம ஜோதியை) என் பக்கமாக ஈர்த்துக் கொண்டேன். || 21 ||

ஒம்பத்து வெஜ்ஜத | இம்புங்கள பலிவுத்த

தும்பி ஸுஷும்மையோளு கனவ | நோடல்கெ

கும்பதொளம்ருத ஸுரியித்து || 22 ||

ஒன்பது துளைகளின் (உடலின் இச்சை) வழிகளை அடைத்து,

சுஷும்னா நாடிக்குள் நிறைந்து அப்பரம்பொருளை தரிசித்த போது;

சஹஸ்ராரக் குடத்திலிருந்து அமுதம் பொழிந்தது. || 22 ||

ಆರು ಮುಖದ ಮುತ್ತ | ನೀರೊಳಗಿರಿಸಲ್ಕೆ

நீரளிது முத்து உளியிது | ஆ முத்த

ஸேரிஸிதென்னென்ன உரதல்லி || 23 ||

ஆறு முகங்கள் கொண்ட முத்தை (ஷட்கோணம்/ஷட்சக்கர முத்து) தண்ணீருக்குள் வைக்கும் போது;

தண்ணீர் அழிந்து முத்து மட்டுமே நிலைத்து நின்றது; அந்த முத்தை

என் இதயத்திற்குள் நிலைநிறுத்திக் கொண்டேன். || 23 ||

உப்பர குடி மேலே | ஸர்பனு ஹெடையெத்தி

எப்பத்து புரவனகிதுண்டு | தணியதெ

கப்பைய ஶிரவ முரியித்து || 24 ||

உயர் மேடையில் (உச்சி மண்டல/சஹஸ்ராரத்தில்) குண்டலினிப் பாம்பு படமெடுத்து,

எழுபதாயிரம் நாடிகளையும் (72,000 நாடிகள்) விழுங்கி அனுபவித்தும் திருப்தியடையாமல்,

தவளையின் (மூலாதார மனதின்) தலையை உடைத்துத் தள்ளியது. || 24 ||

ஹித்தல பாகில தெரெது | ஸத்தா தன எச்சரிஸி

ஹெத்தம்மன கரெவ பிடியல்கெ | அவளீக

இத்தளை தன் பதகவ || 25 ||

கொல்லைப்புறக் கதவைத் (சுஷும்னா த்தை) திறந்து, செத்துக்கிடந்தவனை (உறங்கும் ஆத்மாவை) எழுப்பி,

பெற்ற தாயின் (பராசக்தியின்) கையைப் பற்ற முற்படுகையில்; அவள் இப்போது

தனது திவ்யப் பதக்கத்தை (அருளை) எனக்கு வழங்கினாள். || 25 ||

கோணன கொம்பின மேலே | மாணதெலெ கபியேரி

ஜாணைய மனையொளஹொகலு | அவளெத்து

கோணன கால முரிதிஹளு || 26 ||

எருமையின் கொம்பின் மேல் (தமஸ குணத்தின் மேல்) குரங்கு (சஞ்சல மனம்) ஏறி நின்று,

ஞானப்பெண்ணின் வீட்டிற்குள் நுழைய; அவள் எழுந்து

அந்த எருமையின் (அஞ்ஞானத்தின்) காலை உடைத்துவிட்டாள். || 26 ||

ஹேமகூடத துதிகெ | ஆ மஹாகஜவேரி

ஸோமன களைய ஸவிதுண்டு | மதவேரி

காமன பிடிது படிையித்து || 27 ||

ஹேமகூட மலையின் உச்சிக்கு (சஹஸ்ராரத்திற்கு) அந்த யானை (பிராண வாயு) ஏறிச் சென்று,

சந்திரனின் திவ்யக் கலையை அருந்திச் சுவைத்து, மெய்ம்மறந்து,

மன்மதனைப் (காமத்தை/இச்சையை) பிடித்து அடித்துத் துரத்தியது. || 27 ||

பஶ்சிமத கொளதல்லி | அச்ச தாவரையரளி

னிஶ்சளத கந்தவெஸெயல்கெ | அத கண்டு

ஸச்சித்த ப்ரமரவெரகித்து || 28 ||

மேற்குத் தடாகத்தில் (சஹஸ்ராரத் தாமரையில்) தூய தாமரை மலர்ந்து,

அசைவற்ற திவ்ய வாசனை வீசத் தொடங்கிய போது; அதனைக் கண்டு

தூய சித்தமெனும் வண்டு அதில் விழுந்து மூழ்கியது. || 28 ||

நவபுரதொளந்து | நவரத்ன பெலையாகெ

நவநாரியரு அத கண்டு | கொளலாகி

பவஸூத்ர ஹரிது பயலாதே || 29 ||

ஒன்பது வாசல்கள் கொண்ட நகரத்திற்குள் (உடலுக்குள்) நவரத்தினம் விலையுயர்ந்ததாக நிற்க,

நவ நாரியர் (ஒன்பது நவதுர்க்கைகள்/இ ிரிய சக்திகள்) அதைக் கண்டு ஏற்றுக்கொள்ள;

பிறவி நூல் அறுந்து நான் வெட்டவெளியில் (பேரொளியில்) கலந்தேன். || 29 ||

பெட்டத ல்கிச்சு | ஸுட்டித்து கானனவ

அஷ்டம்ருகஜாதியளித | அத கண்டு

பட்டபயலொளகெ மெரெதெனு || 30 ||

மலையின் மேல் பிடித்த தீ (ஞானாக்கினி) காட்டைச் சுட்டெரித்தது;

எட்டு விதமான மிருகங்களும் (அஷ்ட ராகத்வேஷங்கள்/பயங்கள்) அழிந்தன; அதனைக் கண்டு

வெட்டவெளிப் பேரொளியில் நான் பிரகாசித்து நின்றேன். || 30 ||

கொண்டக்கெ பீள்வந்த | லண்டஸ்த்ரீயளு தானு

தண்டெய குணிகெ ஸடிலிஸலு | கொண்டத

கெண்டதொளகாகி முளுகிதளு || 31 ||

தீக்குண்டத்தில் விழப்போகும் வீண் அகந்தை கொண்ட பெண்,

கயிற்றின் முடிச்சைத் தளர்த்த முயன்ற போது; அக்குண்டத்தின்

கனல் தணலுக்குள்ளேயே மூழ்கிப்போனாள். || 31 ||

குண்டலிய ஸர்பன | துண்ட மேலகெ நெகெயெ

மண்டல மூரு பெளகாகி | உரியுவ-

கண்டஜோதியொளு பயலாதே || 32 ||

குண்டலினிப் பாம்பு வேகமாய் மேலே எழும்பிப் பாய,

மூன்று மண்டலங்களும் (சூரிய, சந்திர, அக்னி மண்டலங்கள்) ஒளிபெற்று; எரியும்

அகண்ட ஜோதிப் பெருவெளியில் நான் கலந்தேன். || 32 ||

அஷ்டாவரணத ஹண்ணு | பட்டபயலொளகிரலு

அஷ்டாங்கயோகவனு மாடி | பளளுவரு

த்ருஷ்டியொளகிருவதனு மரெது || 33 ||

அஷ்டாவரணப் பழம் (குரு, லிங்க, ஜங்கம, தீர்த்த, பிரசாத, பாதோதக, பஸ்ம,   ) ஆன்ம வெளியிலேயே இருக்க,

தன் அகக்கண்ணின் எதிரிலேயே இருக்கும் அப்பழத்தை மறந்து;

அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து மக்கள் வீணே தவிக்கின்றனர். || 33 ||

ನೆಲ ನಿಲ್ಲ | ತೋಟದಲಿ

ಎಲೆಯಿಲ್ಲ ಕಿಡ ಹುಟ್ಟಿ | ಫಲವಿಲ್ಲ ಹಣ್ಣು ಕೆಡೆರಲು

ಅದ ಕಂಡು | ಮೆಲಲಿಲ್ಲ ಭೋಗಿ ಸವಿದಿಹೆನು || 34 ||

நெல நில்ல | தோடதலி

எலையில்ல கிட ஹுட்டி | பலவில்ல ஹண்ணு கெடெரலு

அத கண்டு | மெலலில்ல போகி ஸவிதிஹெனு || 34 ||

நிலமே இல்லாத தோட்டத்தில், இலையே இல்லாத மரம் முளைத்து,

விதையே இல்லாத பழம் தொங்குவதைக் கண்டு; சிறிதும்

தாமதிக்காமல் சென்று அதனைச் சுவைத்து உண்டேன். || 34 ||

ஸப்தஸாகர பத்தி | ஹத்து ஹம்ஸெயு ஸத்து

முத்து மாணிக தலேதோரெ | அதகண்டு

ஸத்தவனு எத்து குணிதா || 35 ||

ஏழு கடல்களும் வற்றி, பத்து ஹம்சப் பறவைகளும் இறந்து,

முத்தும் மாணிக்கமும் சுயமாய் வெளிப்பட்ட போது; அதனைக் கண்டு

இறந்தவன் (உடலபிமானம் நீங்கிய யோகி) உயிர்பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாடினான். || 35 ||

ஹத்து ஸாகரதல்லி | மத்தே ஸ்நானவ மாடி

மத்தொந்து தெரத உண்இஸுகள | நானுண்டு

கத்தலெயளிது பெளகாதே || 36 ||

பத்து சமுத்திரங்களிலும் (பத்து வித நாடிகள்/திவ்ய தீர்த்தங்கள்) மீண்டும் நீராடி,

வேறொரு திவ்யமான அமுத உணவை நான் அருந்தி;

அஞ்ஞான இருள் நீங்கி ஞான ஒளியானேன். || 36 ||

கர்த்ரு ஸ்ரீகுருராய | முத்தின கவசவ

அர்த்தியிந்தெனகெ அளவடிஸெ | அதரிந்த

கித்தெனு மாயாபலைங்களனு || 37 ||

என் இறைவனான ஸ்ரீ குருராயன் முத்தினால் ஆன கவசத்தை (ஞானக் கவசத்தை)

அன்போடு எனக்கு அணிவித்தான்; அதனால்

மாயையின் வலைகளை அறுத்தெறிந்தேன். || 37 ||

நடெவெ லிங்கத கூடெ | னுடிவெ லிங்கத கூடெ

எடவிடதெ பர்ப விஷயாதி | போகவ

னூடுவெ லிங்கமுகங்கள்கெ || 38 ||

நடப்பதும் லிங்கத்துடனே; பேசுவதும் லிங்கத்துடனே;

இடைவிடாமல் என்மேல் மோதும் விஷயாதிகளையும்

போகங்களையும் லிங்கத்தின் திருவாய்க்கே நைவேத்தியமாக்குகிறேன். || 38 ||

ஒம்பத்து சௌள கத | உம்புடுவ மனையன்னு

நம்பதலே கடேகெ தொடகிஸி | முந்தண

ஸம்ப்ரமத மனைகெ நடெதெனு || 39 ||

ஒன்பது வாசல்கள் கொண்ட இன்ப அனுபவங்களின் வீட்டை (உடலை)

நம்பாமல் விலக்கித் தள்ளி; அதற்கு முன்னேயுள்ள அற்புதமான திவ்ய வீட்டிற்குப் (சஹஸ்ராரத்திற்கு) பயணம் செய்தேன். || 39 ||

குருவெ என்னய காய | அரனென்னய மன

பரம ஜங்கமவெ அனுபாவ | முகவென்ன

இரவெல்ல லிங்கமயவெம்பெ || 40 ||

என் உடலே குரு; என் மனமே அரன் (சிவன்);

என் ஆன்ம அனுபவமே பரம ஜங்கமம்; என்

வாழ்வின் சகல இருப்பும் லிங்கமயமே எனக் கூறுவேன். || 40 ||

உட்ட சீரெய சீளி | தொட்ட தொடிகெய முரிது

பிட்டெஹெனு நானு பிடுமுடிந | எலெ தேவ

கொட்டிஹென என்ன தனுமனவ || 41 ||

உடுத்திய சேலையைக் கிழித்து, அணிந்த ஆபரணங்களை உடைத்து,

தலைமுடியையும் விரித்துத் துறந்துவிட்டேன்; இறைவா!

என் உடல் மனம் அனைத்தையும் உனக்கே அர்ப்பணித்துவிட்டேன். || 41 ||

ஷடசக்ரதொளகண | ஷடுவித லிங்கக்கெ

ஷடுவிதேந்த்ரியவ | முகமாடி விஷயங்கள

ஷடுபக்தியிந்தலூடுதிஹெனு || 42 ||

ஆறு சக்கரங்களுக்குள் இருக்கும் ஆறு வகையான லிங்கங்களுக்கு,

ஆறு இந்திரியங்களையும் திருவாயாகக் கொண்டு, லௌகீக விஷயங்களை
ஆறு விதமான பக்தியினால் நைவேத்தியமாக அளிப்பேன். || 42 ||

ஆதாரதொளகண | ஆதிய லிங்கக்கெ

மேதினிய க்ராணமுகமாடி | கந்தவனு

மோததிந்த கொடுவ சத்பக்த || 43 ||

மூலாதாரச் சக்கரத்திற்குள் வீற்றிருக்கும் ஆதி லிங்கத்திற்கு,

பிரித்வி தத்துவத்தின் மூக்கினைத் திருவாயாக்கி, நறுமணத்தை

மகிழ்ச்சியோடு சமர்ப்பிப்பவனே உண்மையான சத்பக்தன். || 43 ||

ஆரெஸள கமலத | கர்த்ரு குரு லிங்கக்கெ

ஸாரஜிஹ்வெயனு முகமாடி | ரஸங்கள

பூரைஸிகொடுவ நிஜனிஷ்ட || 44 ||

ஆறு இதழ் தாமரையில் (ஸ்வாதிஷ்டானத்தில்) வீற்றிருக்கும் குரு லிங்கத்திற்கு,

நாக்கினைத் திருவாயாக்கி, அறுசுவைகளையும்

நிறைவாகச் சமர்ப்பிப்பவனே உண்மையான நிஷ்டையுடையவன். || 44 ||

ஹத்தெஸள கமலத | கர்த்ருஶிவலிங்கக்கெ

மத்தே நேத்ரங்கள முகமாடி | ரூபின

துத்துங்கள கொடுவனவதானி || 45 ||

பத்து இதழ் தாமரையில் (மணிபூரகத்தில்) வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கத்திற்கு,

கண்களைத் திருவாயாக்கி, அழகிய வடிவங்களின்

காட்சிகளை அமுதமாகச் சமர்ப்பிப்பவனே அவதானி (கவனமுடையவன்). || 45 ||

த்வாதஶதள கமலத | லாது சரலிங்ககெ

ஸாதரதி த்வக்க முகமாடி | ஸ்பருஶனதி

ஸ்வாதவனு கொடுவனனுபாவி || 46 ||

பன்னிரண்டு இதழ் தாமரையில் (அனாஹதத்தில்) விளங்கும் சரலிங்கத்திற்கு,

தோலினைத் திருவாயாக்கி, ஸ்பரிசத்தின்

இன்பத்தைச் சமர்ப்பிப்பவனே அனுபவமிக்க ஞானி. || 46 ||

ஷோடஶ கமலத | லாடுவ லிங்கக்கெ

காடதிம் ஶ்ரோத்ரமுகமாடி | ஶப்தவனு

நீடி கொடுதிர்ப பரிணாமி || 47 ||

பதினாறு இதழ் தாமரையில் (விசுத்தியில்) விளையாடும் பிரசாத் லிங்கத்திற்கு,

காதுகளைத் திருவாயாக்கி, நாத ஒலிகளை

வழங்கிச் சமர்ப்பிப்பவனே பரிணாமமடைந்த யோகி. || 47 ||

த்விதளத்ரிகூடதலி | ஹுதுகித மஹாலிங்கக்கெ

ஸதமல ஹ்ருதயமுகமாடி | த்ருப்தியனு

ஒதகி கொடுதிஹனு ஸமரஸனு || 48 ||

இரண்டு இதழ் கொண்ட ஆக்ஞா சக்கர த்ரிகூடத்திற்குள் மறைந்துள்ள மஹாலிங்கத்திற்கு,

தூய்மையான இதயத்தைத் திருவாயாக்கி, பரம திருப்தியைச்

சமர்ப்பித்து நிற்பவனே ஐக்கியமடைந்த சமரசன். || 48 ||

அங்கதாஸெயனளிது | லிங்கதாஸெயளிது

ஸங்கஸுகெயனே நலிதுண்டு | தனுமனத

பங்கவனு ஹரிது ஸுகியாதே || 49 ||

உடலாசையை அழித்து, லிங்கத்தின் மீதான அன்பை மட்டுமே நிலைநிறுத்தி,

சிவசங்கமத்தின் பேரமுதத்தை மகிழ்வோடு அருந்தி; உடல் மனத்தின்

துயரங்களை அறுத்து நித்திய சுகியானேன். || 49 ||

குரு நிம்ம சரணவ | மரேயெனு, மரெதடெ

பரிபவத பாதே பரலய்ய | கடெயல்லி

தொரெயே நரகதொளு துளியய்ய || 50 ||

குருவே! உனது திருவடிகளை மறக்கமாட்டேன்; ஒருவேளை மறந்தால்

அவமானமும் துன்பமும் எனக்கு வரட்டும்; இறுதியில்

இறைவா! என்னை நரகத்தில் தள்ளி மிதிப்பாயாக! || 50 ||

நடெவல்லி னுடிவல்லி | உடுவல்லி உம்புவல்லி

பிடெனய்ய நிம்ம சரணவனு | ஈ சலவ

கடெமுட்டிஸெனகெ குருராய || 51 ||

நடக்கும் போதும், பேசும் போதும், ஆடை உடுக்கும் போதும், உண்ணும் போதும்

இறைவா! உனது திருவடிகளை விடமாட்டேன்; இந்த உறுதியை

இறுதிவரை நிறைவேற்ற எனக்கு அருள் புரிவாயாக, குருராயா! || 51 ||

கனகுருவெ நீயென்ன | மனதொளகிரு கண்டா

மனவ பிட்டின்இய அகலிதரெ | நிமகின்னு

அனகஶிவஶரணரடியாணெ || 52 ||

மகத்தான குருவே! நீ என் மனதிற்குள்ளேயே இருப்பாயாக!

என் மனதை விட்டு விலகி என்னை விட்டுப் பிரிந்தால்,

தூய்மையான சிவச்சரணர்களின் திருவடிகள் மீது ஆணை! || 52 ||

ஆவாவ போகங்கள | ஜீவபாவதி நானு

பாவிஸுத பிரிது ஸவிதரெ | நரகத

பாவியொளகத்தி தெகெயய்ய || 53 ||

எவ்வகை போகங்களையும் ஜீவாத்ம உணர்வோடு (தேகாபிமானத்தோடு) நான்

கருதி, பெரிதாக நினைத்துச் சுவைத்தால்; என்னை நரகக்

கிணற்றுக்குள் முக்கித் தள்ளுவாயாக! || 53 ||

குரு கொட்ட போகவனு | குருவிகெ நானித்து

குருமுகதிந்த ஒதகித | ஶேஷவனு

அரிவிந்த உண்டு ஸுகியாதே || 54 ||

குரு அளித்த போகங்களை மீண்டும் குருவுக்கே சமர்ப்பித்து,

குருவின் திருவாயினால் எனக்குக் கிடைத்த பிரசாத மீதியை (பிரசாதத்தை)

மெய்ஞ்ஞான உணர்வோடு அருந்தி நித்திய சுகியானேன். || 54 ||

லிங்க பந்தென்ன | அங்கதொளு நெலஸலு

ஸங்கதொள் ஜோதிரூபாத காரணதி

இங்கித என்ன பவபவ || 55 ||

லிங்கம் வந்து என் உடலுக்குள் (அங்கத்தில்) நிலைபெற,

அச்சேர்க்கையில் அது ஜோதி வடிவமாக மாறிய காரணத்தினால்;

என் பிறவித் துயரங்கள் அனைத்தும் முற்றிலும் வற்றிப் போயின. || 55 ||

எல்ல போகங்களல்லி | பல்லவிஸி இருதிஹரு

பல்லடெ அவரு பரி பேரே | ஶரணர

குல்லமானவரு ஜரிவரு || 56 ||

சகல போகங்களிலும் ஈடுபட்டிருப்பது போல் வெளியுலகிற்குத் தோன்றினாலும்,

அறிந்தால் சிவயோகிகளின் நிலை முற்றிலும் வேறானது; இத்தகைய சரணர்களை

மூட மனிதர்கள் வீணாக இழித்துப் பேசுவர். || 56 ||

பல்லவரே பல்லரு | எல்லரிகெ திளியது

கல்லொளு மிஸுனியிருவந்தே | இதரனுவ

பல்லவரிகர்த திளியுது || 57 ||

அறிந்த ஞானிகளே இதனை அறிவர்; அனைவருக்கும் இது விளங்காது;

கல்லுக்குள் பொன்/தங்கம் மறைந்திருப்பதைப் போல; இதன் ரகசியத்தின்

பொருள் உணர்ந்தவர்களுக்கே விளங்கும். || 57 ||

நானா மங்களல்லி | ஹீனளாகிருதிரலு

நீனெ பந்தென்ன கைபிடித | காரணதி

மௌனமுத்ரியொளொடவெரெதே || 58 ||

பலவித பிறவிகளில் நான் கீழானவளாய்ப் பிறந்து உழன்ற போது,

நீயே வந்து என் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்ட காரணத்தினால்;

மௌன முத்திரையின் பேரொளியில் உன்னோடு ஒன்றிணைந்தேன். || 58 ||

ஹிந்தண பவவெல்ல | ஸந்திஹவில்லிகெ

முந்தின்னு எனகெ பவ | குருராய

ஹொந்திதெனு நிம்ம சரணவ || 59 ||

முந்தைய பிறவிகள் அனைத்தும் இத்தோடு முடிந்துபோயின;

இனிமேல் எனக்குப் பிறவியே இல்லை; குருராயா!

உன்னுடைய திவ்யத் திருவடிகளை அடைந்துவிட்டேன். || 59 ||

என்ன காயவெ குரு | என்ன ப்ராணவெ லிங்க

என்னந்தராத்ம சரலிங்க | வாகலு

இன்னுண்டெ எனகெ தனுமன || 60 ||

என் உடலே குருவாக, என் லிங்கமாக ,

என் அந்தராத்மாவே ஜங்கமலிங்கமாக ஆகிவிட்டிருக்க;

இனி எனக்கு என்று தனியாக உடலோ மனமோ ஏது? || 60

நலெ நல்லன ஸுகவ | நெல்லரொளுருஹுவளெ

பல்லவதர தெரதொளு | நிஜத்ருப்தி

ஸல்லீலையிந்த கடிஸுது || 61 ||

தன் கணவனுடன் அடையும் இன்பத்தை எந்தப் பெண்ணாவது எல்லோரிடமும் வெளிப்படையாகக் கூறுவாளோ?

அதைப்போலவே, அறிந்த சிவயோகிகள் அந்தத் திவ்ய அனுபவத்தைத் தங்களுக்குள்ளேயே உணர்வர்; உண்மையான ஆத்ம திருப்தி

லீலையாகத் தானாகவே சித்திக்கும். || 61 ||

சின்ன- வண்ணங்களந்தே | ரன்ன தீப்திகளந்தே

பின்னவில்லதலே பெரதிஹரு | லிங்கதொளு

பன்னகதரன ஶரணரு || 62 ||

பொன்னும் அதன் நிறமும் போல, ரத்தினமும் அதன் ஒளியும் போல,

வேறுபாடின்றி சிவலிங்கத்தில் ஒன்றிப்போயிருப்பர்;

சர்ப்பத்தை அணிந்த சிவபெருமானின் அடியார்கள். || 62 ||

நிம்ம தொத்தின தொத்து | நிம்ம ப்ருத்யன ப்ருத்யெ

நிம்மடிய நானு மரெவொ | கனகுருவெ

நிம்ம க்ருபையிந்த ஸலஹய்ய || 63 ||

உன் அடியார்களின் அடியவள்! உன் தொண்டர்களின் தொண்டர்!

உன் திவ்யத் திருவடிகளை அடைக்கலமாகப் புகுந்தேன்; மகத்தான குருவே!

உனது அருளினால் என்னைக் காத்தருள்வாயாக! || 63 ||

பக்தர மனையல்லி | தொத்தாகி இரிஸஎன்ன

பக்தருண்டுளிந்த வரஶேஷ | வனு கொம்ப

நித்யஸுகவெனகெ கொடு குருவெ || 64 ||

சிவபக்தர்களின் இல்லத்தில் என்னை ஏவலாக/வேலைக்காரியாக இருக்கச் செய்வாயாக!

பக்தர்கள் உண்டு எஞ்சிய திவ்யப் பிரசாதத்தைச் சுவைக்கும்

நித்தியமான பேரானந்தச் சுகத்தை எனக்கு அருள்வாயாக, குருவே! || 64 ||

என்னவகுணங்கள | நின்னூ நீ நோடதலே

சென்னமல்லேஶ க்ருபெகெய்த | கருணதி

என்ன பவபந்த பரிஹையித்து || 65 ||

என் குற்றங்களையும் குறைகளையும் நீ பொருட்படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளாமல்,

சென்னமல்லிகார்ஜுனனே! நீ புரிந்த திவ்யக் கருணையினால்,

என் பிறவிப் பந்தங்கள் அனைத்தும் முற்றிலும் அறுந்துபோயின. || 65 ||

ஜய நித்யநிரூபனெ | ஜய ஸத்யஸத்குருவெ

ஜயபக்தரரஸ அகஹரனெ | மத்குருவெ

ஜய என்ன மனத தவனிதியெ || 66 ||

வெற்றி உண்டாகட்டும் நித்திய வடிவானவனே! வெற்றி உண்டாகட்டும் சத்திய சத்குருவே!

வெற்றி உண்டாகட்டும் பக்தர்களின் அரசனே, பாவங்களை அழிப்பவனே, என் குருவே!

வெற்றி உண்டாகட்டும் என் மனதின் பெருந் நிதியே! || 66 ||

குரு சென்னமல்லேஶ | வரக்ருபாரஸவென்ன

ஶரீரவனு தும்பி பொரஸூஸெ | அதரிந்த

பரெதிஹெனு பல்ல பரியலி || 67 ||

குரு சென்னமல்லிகார்ஜுனனின் மேலான அருளமுதம் என்

உடலெங்கும் நிறைந்து வழிந்தோடியதால்; அதன் காரணமாகவே

எனக்குத் தெரிந்த வகையில் இக்காவியத்தை எழுதியுள்ளேன். || 67 ||

யோகாங்கத்ரிவிதையனு | ராகதிம் பரெதோதெ

ரோகபவபாதை பரியுது | லிங்கதொளு

ஸாகி பவதிந்த மெரெயுவரு || 68 ||

இந்த 'யோகாங்க ' காவியத்தை அன்போடு பக்தியோடு எழுதிப் படித்தால்,

சகல நோய்களும் பிறவித் துன்பங்களும் நீங்கிப்போகும்; அவர்கள் லிங்கத்தில்

ஐக்கியமாகி, பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து பிரகாசித்து வாழ்வார்கள். || 68 ||